

našega „Štajerca“ in svojo „Domovino.“ Razprostri popolnoma našega „malega Štajerca“ in ga položi na „Domovino“, potem bodeš spoznal, da je naš „Štajerc“ dvakrat tako velik kakor tvoja „Domovina.“ Ljubi prijatelj! ako stane „Domovine“ ena številka 5 krajcarjev, mogel bi po takem naš „Štajerc“ veljati 10 kr., a on stane samo 2 krajcarja. Uči se računati ljuba krota, lagati pa se odvadi, saj veš da lagati se ne sme in je greh.

Našim naročnikom.

Od veliko naših naročnikov dohajajo vedno pri-
tožbe, da „Štajerca“ niso dobili. Mi prosimo torej
vsakega našega naročnika, ki „Štajerca“ najdalje do
prve nedelje po izdaji ne prejme, da nam to nemu-
doma pismeno naznaniti blagovoli, da nam bo mogoče
pravočasno radi pošte potrebne korake storiti.

Razne stvari.

**Gospod Möller, zastopnik berolinske firme
Köpke, došel je v Ptuj. Stanuje v nemški društveni
hiši pri gospodu Blaschitz-u in kupuje jabolka v
vsaki množini.**

(Sv. Anton v Slov. Goricah.) Na dan Velike gospoj-
nice 15. avgusta sta se vračala iz božje poti, od sv. Trojice
fanta Tomaž Slana in Sebastijan Bižik domov v Kraljevec, fare
Sv. Jurija ob Ščavnici. Med potom v Brengovi, pa so nju po-
čakali, ter napadli z noži, brata Jakob in Martin Kovačič, ter
brata Alojz in Franc Pučko vsi iz Župetijec fare Sv. Antona.
Slana so grozno ranili na prsni, do pljuč in od levega očesa
do zob z notraj v ustih, ter bo težko da bi okrevaj. Bižik pa
je srečno pete odnesel. Pa tem zlobnežem še ni bilo dovolj. Ko
so že Slana zdelali in ga pustili v krvi ležečega, ter so še po-
tem napadli, v Župetincih pri Fekonjevej gostilni mimogredoča
tamošnjega občinskega predstojnika g. Matija Kos-a in pošte-
nega, miroljubnega ter značajnega mladeniča Jožefa Štelcar-ja iz
Kraljevca. S Štelcar-jem bi bili gotovo ravno tako storili kakor
s Slanom, ko bi se njim ne bi mogel izmuzniti. Hudobneže
so žandarmi že spravili v varno zavetje.

(Iz Sv. Vida pri Ptuj. Grdo ravnanje.) 61-letni
prevžitkar Janez Trafela iz Trdoboje bil je 10. t. m. od ko-
čarskega sina Antona Merc-a brez povoda tako pretepan, da
je na večih krajih težko poškodovan. Merc-a so za njegovo ju-
naštvo v Ptuj pri c. kr. sodišču zaprli.

(Polensak pri Ptuj 17. julija. Junak z nožem.)
V nedeljo dne 5. t. m. popivali so že dopoldne lesni delavci
(Kranjci in Hrvati) v gostilni Jurija Lovrec-a na Polancih, popold-
dan šli pa so v gostilno Franca Šorija. Kranjcu Antonu Betal-u
se je mošnjček z denarjem spraznil, krčmar mu pa na upanje
ni hotel nič dati, in tudi njegov delovodja Gregorek se ga ni
usmilil. Betal se je zaradi tega tako razburil, da je takoj nož
potegnil in začel ž njim mahati. Po prihodu krčmarja Šorija
je Betal nož zopet nazaj v žep spravil, nato pa šel ven in svo-
jemu tovarišu Franc Leskovec-u skoz okno kričal: »imaš ko-
rajžo!« Leskovec je na to šel ven, ko pa je prestopil prag,
bil je že z nožem sprejet. Betal je Leskovec-u nož večkrat v
glavo zasadil, tako da je težko ranjen. Leskovec-u prihitela sta
delovodja Gregorek in delavec Franc Peršon na pomoč, pa
tudi ta dva je Betal z nožem obdelal in obema težke telesne
poškodbe prizadjal. Betal-a so pri c. kr. sodišču v Ptuj zaprli.

(Nesreča na Ptujski Gori.) Dne 11. t. m. o 1/4 uri
zjutraj peljal je kmet Pekmajer iz Majšperga težko naloženi voz
kamenja čez Vozsko Goro proti Ptuj. Na sredi klanca utrga
se zavora in voz s kamenjem drvi z največjo silo po klanecu
navzdol. Po nesreči prideta dva kmečka voza s kravami vpre-
žena ravno v tistem času nasproti po hribu gor. Ker je bilo

še mračno ni se dalo v naglici ogniti in tak so treščili skupaj
Kmet Štefan Turk iz bližnje vasi je prišel med vozova in za-
dobil težke poškodbe na glavi, dvema kravama pa so bile
zadnje noge odbite. Na ravno tistem kraju so se že večkrat
nesreče zgodile, in celo ljudje so tam že svoje življenje zgubili.

(Z nožem zabodel.) 15 t. m. zvečer nastal je v nek-
gostilni v Lendovi velik pretep, pri katerem je mizar Štefan
Klep od Sv. Miklavža zadobil eno globoko rano v trebuh
eno v levo roko. On je smrtnonevarno ranjen. Prepeljali so ga
u bolnišnico in ga tam operirali.

(Iz kota na Pohorji.) Smiliš se mi ubogi »Štajerc«
ker vse na tebe leti. Celo točo z bliskom in gromom bi na te
poslali, ko bi jo znali narediti. Pa saj nič ne pomaga. Z veseljen
pričakujemo tisti čas, v katerem te bomo lahko vsaki teder
vsaj enkrat brali, in si s tvojimi nauki na umu, kakor na polju
loži pomagali in ravnali. Mi Pohorci te radi beremo, in smo
veseli, da tudi med nas prihajaš. Samo enemu med nami n
po volji, našemu preslavnemu županu, od katerega bi lahko
cele bukve spisali z naslovom: Zgledno življenje na Pohorji.
Ne bom dalje razjavil; samo vprašal bi Vas rad: »Ljubi mo-
župan kje neki imate pravico vsakega »Štajerca«, ki pride v
občino Kot, če ga v roke dobite zažgati?« Ne, ne, le počasi.
Pred svojim pragom prej pometite, potem še le drugim zglede
davajte. Če Vam pa pride po usodi vendar le kak »Štajerc«
v roke, prosimo Vas ponižno, prizanesite mu, saj veste kaj moramo
mi vse Vam prizanesti. Če Vas pa »Gospodar« tako lepo uč-
sno pa veseli, da ga ne dobimo.» Neubogljiv Kotničar

(Z revolverjem.) Pretečeni četrtek zvečer šlo je neka
g. Treff-ovih delavcev, ki so že precej pijani bili, v gostilno g. Mar-
činko-ta na Kaniža predmestji. Tam so vsakovrstne nerodnost
počenjali. Če tudi se jih je večkrat iz gostilne odpravilo, silili
so še vedno nazaj. Napadli so ženo gostilničarja in jo s pestmi
obdelovali. Ko je gostilničar iz kleti nazaj prišel in vse to
videl, začel je delavce skoz vrata ven porivati, na kar pa so
ti prav po roparsko z vsakovrstnim orodjem začeli po vratih
razbijati — tako dolgo, da so se vrata odprla. Nato vdrli so
v hišo, kjer pa jih je gospod Marčinko s polnim revolverjem
pričakal. G. Marčinko vstrelil prvokrat kot v opomin v zrak, a
v trenutku zgrabil ga je eden od napadovalcev za vrat. Počila
sta nato še dva strela in en napadalec z imenom Čizek padel
na tla — zopet vstane in nekaj korakov beži, potem se pa
nezavesten zgrudi na tla. Ena krogla zadela ga je blizu srca.
Čizek-a odpeljali so nato v ptujsko bolnišnico, kjer je drug
dan vsled smrtve rane umrl.

(Iz Konjic) se nam poroča, da se je tam pri streljanju
proti toči 29. julija zgodila nesreča. Ko so ob 6. uri popoldan
začele strelne postaje delovati, zleti strelna utva v zrak, strelača
Franceta Pukl-na pa vrže 38 korakov preč. Čudno je, da ga
ni usmrtilo, ampak ga le nevarno osmodilo. Pukl pravi, da je
ko je špago »cinder« prižgal in takoj šel drug možnar napolnjevat
je prižgani možnar vstrelil in špago pa tako nesrečno v uto
ravno na smodnik vrгло, da se je isti vžgal. Kaj se je potem
zgodilo, pravi, da ne ve. Preiskava pa pravi, da je mogla strela
v uto vdariti, in tako nesrečo povzročiti.

(Smrt in pogreb konzumnega društva v Šoštanji.)
„Ljubi kmet! Nikdo se do sedaj ni brigal za tebe. Siromal-
si; tvoj trgovec te je izsezal, zdaj bomo pa mi prijeli krama-
rijo v roke. Ti bodeš ud konzumnega društva in tam ne bo
samo ceneje kakor pri trgovcu kupil, ampak bodeš koncen-
leta pri sklepu računa še lepi del dobička nazaj plačanega
dobil.“ Te besede so raznašali klerikalci po našem mirnem
trgu. V resnici sladke so bile te besede in limanica nastavljen
ubogemu kmetu, zvodila je nekatere na tisto, da so se pri-
družili konzumnemu društvu. Kaj so vedeli kmetje od tega
da vsled pristopa tudi dobrostojnost za blago prevzamejo, ka-
jim pa prej nikdo ni povedal. Kramarija se je odprla — pa
kak čudež! Blago je bilo veliko dražje kot pri drugih trgovcih
in nič se ni moglo tam kupiti. Ogibali so se kmetje te nesreče
„zadreg« in vidli so, da so od ustanoviteljev tega društva tako
kakor se je na mnogih krajih naše spodnje štajerske dežele
zgodilo — zapeljani in oškojeni bili. Možje, ki imajo od trgo-